

[N. P. Andreasen.]

jeg ogsaa et Ønske eller nærmere to Ønsker. Der er indsat den Bestemmelse, at Foreningernes Medlemmer skal have Besætningerne kontrolleret mindst 13 Gange om Aaret, og hvis $\frac{1}{3}$ af Medlemmerne faar kontrolleret sjældnere end hver anden Gang af Kontrolassistenten, saa vil de heller ikke kunne faa Statstilskud i Henhold til denne Lov. Nu indser jeg fuldt vel, at der skal være en vis Kontrol, og at der ogsaa skal være en Overvaagen af denne Kontrol, men jeg er ikke rigtig klar over, hvor meget der ligger i denne Bestemmelse, og derfor vil jeg haabe, at vi under Udvalgsarbejdet kan faa Oplysninger frem med Hensyn til dette Punkt. Jeg vil gerne have oplyst, hvor vidt Bestemmelsen rækker. Jeg forstaaer, at de Landbrugere, der bor langt fra andre og derfor har vanskeligt ved at faa Kontrolassistenten derud hver Gang, er en af de Kategorier, som kommer ind under denne Bestemmelse, men der er jo ogsaa mange smaa Landbrugere med 2—3—4—5 Køer, som har vanskeligt ved at faa en Kontrolassistent paa Ejendommen. Jeg ved godt, at der er en Række Foreninger, som selv tager Prøverne hver anden Gang, og saa kommer Kontrolassistenten de andre Gange, men at det skulde gaa langt derudover, har jeg aldrig troet, og det vilde derfor under Udvalgsbehandlingen være interessant at faa oplyst, hvor mange Brug der kommer ind under en Kontrolering af den Karakter, som der her tages Forbehold over for.

Endelig vil jeg gerne spørge angaaende Lovens § 8, 3die Stykke — der er tidligere Talere, der har været inde paa det samme —, om der ikke her burde være mere faste Regler for Kontrolforeningernes Pligt til at aabne for ny Tilgang af Medlemmer. Vi har mange Klager over, at de gamle Foreninger ikke vil aabne Adgang for nye Medlemmer; det skyldes, saa vidt man kan forstaa, overvejende en vis Særhed hos de Medlemmer, der staaer i de gamle Foreninger, og det nedsatte Reguleringsudvalg, som jo har arbejdet i de senere Aar, staaer forholdsvis svagt over for en saadan Modvilje. Kunde man ikke her gennem Udvalgets Arbejde faa mere faste Regler for, hvordan en saadan Regulering skal foregaa? Kunde dette Reguleringsudvalg i Forbindelse med Landbo- og Husmandsforeninger og Kontrolforeninger i de forskellige Egne i Landet ikke faa en stærkere Indflydelse paa, at disse Reguleringer gaar igennem? For naar man først fastsætter Regler som dem, der er fastsat ovenfor for i det hele taget at faa

Tilskud, skulde der ogsaa gerne skabes Muligheder for, at alle kunde komme ind under Kontrolforeningerne og faa kontrolleret efter de Regler, som Loven indeholder.

Med de Bemærkninger, jeg her har fremsat, anerkender jeg imidlertid den Ligestilling, der er indført for de to Landbrugsorganisationer. Jeg takker for Forhøjelsen af Bevillingen til andre Formaal og anbefaler nærmere Forhandling i et Udvalg om det Spørgsmaal, der er rejst vedrørende Kontrolforeningerne, og jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilsagn om en hurtig og velvillig Behandling af dette Lovforslag.

Valdemar Thomsen: Det foreliggende Lovforslag er ret betegnende for Regeringens almindelige Politik. Medens Lovforslag paa andre Omraader i Regelen medfører stærkt forøgede Udgifter, er der her, hvor det drejer sig om Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme, altsaa virkelig produktive Foranstaltninger, kun Tale om en Forhøjelse paa 25 000 Kr., det vil sige en Forhøjelse med ca. 4 pCt. af de samlede Udgifter. Forud for Krigen 1914—18 var Udgifterne paa denne Konto godt og vel 700 000 Kr., medens de nu kun udgør, saa vidt man kan se, omkring 600 000 Kr., og det til Trods for, at de samlede Statsudgifter i denne Periode er steget fra godt 100 Mill. Kr. til ca. 500 Mill. Kr. Nogen egentlig Grund til den Taknemmelighed, der er kommet til Udtryk fra de ærede Medlemmer Hr. Jensen (Horsebæk) og Hr. N. P. Andreasen, synes jeg virkelig ikke der er.

Under Ministeriet Madsen-Mygdal blev Udgifterne skaaret ned fra smaa 900 000 Kr. til 600 000 Kr. Det skete bl. a. paa Grund af Kronestigningen i 1925—26, og det var et Led — det vil jeg gerne have Lov at understrege — i den almindelige Besparelse, en Besparelse, som vel for Resten aldrig slog rigtig igennem, selv om Meningen paa et givet Tidspunkt var den allerbedste. Siden den nugældende Lov, der er af 10. Juli 1927, blev gennemført, er der, som bekendt, sket et og andet i økonomisk Henseende, der fuldstændigt kuldaster de Forudsætninger, hvorunder Loven i 1927 blev gennemført. Statens Udgifter er steget til det fantastiske paa alle Omraader, men Landbrugets Minister forstaaer altsaa at holde igen. Det hele er, forekommer det mig, saa bagvendt, som tænkes kan. Staten strør om sig med Penge til uproduktive Formaal, men sparer — man kalder det at spare! — paa de virkelig produktive Omraader. Det er, hvad den nuværende Regering forstaaer